

gerðar, veita umbeðnar upplýsingar landlækni og hlutaðeigandi héraðslækni um allt það, er varðar starf þeirra og stofnanir, enda sé þeim ekki óskýlt að láta þær í té.

8. gr.

Nú vanrækir sá, sem til þess er skyldur samkvæmt lögum og reglugerðum eða fyrirmælum landlæknis, að skila tilskildum skýrslum eða veita umbeðnar upplýsingar samkvæmt þessari reglugerð, og er þá ráðherra heimilt, eftir tillögum landlæknis, að láta hlutaðeiganda sæta dagsektum, 100 krónum fyrir hvern dag, sem liður fram yfir settan frest, svo og, ef í hlut á starfsmaður, sem tekur laun úr ríkissjóði eða frá stofnunum ríkisins, að stöðva launagreiðslur til hans, unz skil eru gerð. Sektirnar má taka lögtaki.

9. gr.

Sektir lækna samkvæmt reglugerð þessari skulu renna í Styrktarsjóð ekkna og munaðarlausra barna íslenskra lækna. Sektir annarra renna í ríkissjóð.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 14. gr. laga nr. 47 frá 1932, gengur í gildi þegar í stað. Með henni er úr gildi númer reglugerð nr. 94 frá 1932, um skýrslugerðir lækna og þeirra, sem lækningaleyfi hafa, annarra heilbrigðisstarfsmanna og heilbrigðisstofnana.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 6. marz 1964.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

AUGLÝSING

um staðfesting ráðuneytis á erindisbréfi fyrir héraðslækna.

Samkvæmt 8. gr. læknaSKIPUNARLAGA nr. 16, frá 9. apríl 1955, er hér með staðfest eftirfarandi erindisbréf.

Erindisbréf héraðslækna.

I. KAFLI

Embættisstörf héraðslækna varðandi sjúkdómavarnir, aðra heilsuvernd og heilbrigðiseftirlit.

1. gr.

Héraðslæknar hafa, hver innan síns héraðs, eftirlit með heilbrigðismálum og annast þar framkvæmdir opinberra heilbrigðisráðstafana samkvæmt lögum og fyrirmælum ráðherra og undir eftirliti landlæknis. Þeir skulu hafa vakandi auga á hverju því, er miðar til eflingar almennri heilbrigði héraðsbúa, og gera sér far um að leiðbeina þeim um allt þar að lútandi.

2. gr.

Héraðslæknir hefur með höndum í héraði sínu hvers konar sjúkdómavarnir í samræmi við lög og reglur og önnur opinber fyrirmæli, er um það gilda á hverjum tíma.

Til sjúkdómavarna teljast:

- 1) farsóttavarnir samkvæmt farsóttalögum, sóttvarnarlögum og reglugerðum samkvæmt þeim lögum,
- 2) berklavarnir samkvæmt berklavarnalögum,
- 3) kynsjúkdómavarnir samkvæmt lögum um varnir gegn kynsjúkdómum,
- 4) sullaveikivarnir samkvæmt lögum um hundahald og varnir gegn sullaveiki og reglugerð samkvæmt þeim lögum,
- 5) holdsveikivarnir samkvæmt lögum og reglum, er um þá veiki gilda,
- 6) varnir gegn dýrasjúkdómum, sem mönnum getur stafað hættu af, í samvinnu við dýralækna, samkvæmt lögum og reglum, er um þá sjúkdóma gilda,
- 7) varnir gegn öðrum og ótöldum sjúkdómum samkvæmt lögum og reglum, er um þá gilda eða settar kunna að verða.

3. gr.

Héraðslæknir sér um framkvæmd hvers konar ónæmisaðgerða í héraði sínu í samræmi við lög og reglur og önnur opinber fyrirmæli, er um þær gilda á hverjum tíma. Hann skal eftir megni hvetja héraðsbúa til að sinna lögskipuðum ónæmisaðgerðum, svo og viðurkenndum og venjulegum ónæmisaðgerðum, þótt ekki séu lögskipaðar.

4. gr.

Héraðslæknir skal hafa eftirlit með hvers konar heilsuverndarstarfsemi í héraði sínu eða rækja hana sjálfur, ef þannig er fyrir mælt í lögum og reglugerðum, svo sem í lögum um heilsuvernd í skólum.

5. gr.

Héraðslæknir hefur með höndum í héraði sínu eða á þátt í hvers konar heilbrigðiseftirliti í samræmi við lög og reglur og önnur opinber fyrirmæli, er um það gilda á hverjum tíma, svo sem lög um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir og heilbrigðissamþykkt hvers staðar.

Helztu atriði, sem afskipti héraðslækna taka til samkvæmt þessari grein, eru eftirtalin:

- 1) Hreinlæti og þrifnaður úti og inni,
- 2) vatn og frárennsli.
- 3) sorphirðing, salerni og þess háttar,
- 4) húsakynni, hvort sem notuð eru til íbúðar eða atvinnurekstrar,
- 5) vinnustöðvar hvers konar úti og inni,
- 6) skólar og aðrir kennslustaðir,
- 7) kirkjur og hvers konar almenn samkomuhús,
- 8) matvæli og aðrar neyzlu- og nauðsynjavörur,
- 9) almenn gistihús, matsöluhús og aðrir veitingastaðir,
- 10) almenn baðhús, þvottahús, rakarastofur og hvers konar snyrtistofur,
- 11) íþróttastöðvar, íþróttahús, sundlaugar og aðrir sundstaðir,
- 12) kirkjugarðar og bálstofur,
- 13) sjúkrahús og hvers konar aðrar heilbrigðisstofnanir og lækningastofur,
- 14) bátar og skip, sem gerð eru út í héraðinu, bifreiðar, flugvélar og önnur flutningatæki.

II. KAFLI

Um embættisfærslu og skýrslugerð héraðslækna (í Reykjavík borgarlæknis).

6. gr.

Héraðslæknir skal halda þær bækur, er varða embætti hans, eftir lögum og reglugerðum og fyrirmælum landlæknis.

Héraðslæknir skal halda saman öllum embættisbréfum og skeytum, sem honum kunna að berast, svo og afritum af öllum embættisbréfum, skeytum og skýrslum, er hann sendir frá sér, enn fremur Stjórnartíðindum, Lögbirtingablaði, Heilbrigðis-skýrslum og öðrum opinberum skýrslum og tilkynningum, sem embættinu kunna að berast, og vera jafnan við því búinn að skila öllu í góðu ástandi í hendur eftirmanni sínum. Það, sem á kann að vanta, skal fráfarandi lækni skylt að útvega á sinn kostnað.

7. gr.

Héraðslæknir skal gera skýrslur um heilbrigðismál í héraði sínu og nota til þeirrar skýrslugerðar eyðublöð, er landlæknir lætur í té. Skulu skýrslurnar gerðar úr garði eins og fyrir er mælt á hverju eyðublaði, og má aldrei breyta eyðublaði. Skýrslugerðina sjálfa, svo og söfnun gagna til hennar, skal héraðslæknir vanda eftir föngum og skrifa eða vélrita greinilega. Hverja skýrslu skal gera í tvíriti, nema gera eigi fleiri samrit samkvæmt sérstökum fyrirmælum, og skal senda landlækni annað eintakið, en hitt skal vera eign læknishéraðsins.

8. gr.

Skýrslu um farsóttir og fleira skal gera sem hér segir:

Borgarlæknir í Reykjavík semur upp úr vikuskýrslum starfandi lækna eina vikuskýrslu fyrir hérað sitt og skal skila henni til landlæknis eða á póst eins fljótt og unnt er eftir hver vikulok. Á sama hátt skal hann gera mánaðarskýrslu og skila henni til landlæknis eins fljótt og unnt er eftir hver mánaðamót.

Héraðslæknir semur upp úr gögnum sínum og skýrslum starfandi lækna, þar sem slíkir eru í héraði, eina mánaðarskýrslu og skal skila henni til landlæknis eða á póst eins fljótt og unnt er eftir hver mánaðamót.

9. gr.

Eftirtaldar skýrslur skal héraðslæknir gera árlega:

- A. Ársskýrsla. Yfirlit um heilsufar og heilbrigðismál.
- B. Skýrsla um heilbrigðisstarfsmenn.
- D. Skýrsla um sárásótt, berklaveiki, holdsveiki, sullaveiki, ígulmyglu, geitur og krabbamein.
- DA. Skýrsla um berklaveika.
- DB. Skýrsla um berklavarnir.
- E. Skýrsla um geðveika, fávita, daufdumba, málhalta, heyrnarlausla og blinda, svo og um atvinnusjúkdóma og áfengis- og deyfilyfjanautn.
- F. Skýrsla um sjúkrahús og fleira.
- FA. Skýrsla um sjúkrahús: Sjúkdómaskrá.
- FB. Skýrsla um sjúkrahús: Handlæknisaðgerðir.
- G. Skýrsla um barnsfarir.
- GA. Skýrsla um læknishjálp við barnsfæðingar.
- HA. Yfirlitsskýrsla um skólaeftirlit.
- HB. Skýrsla um skólaeftirlit.
- I. Skýrsla um ónæmisaðgerðir.

Framantaldar skýrslur gerir héraðslæknir upp úr gögnum sínum, skýrslum starfandi lækna, þar sem slíkir eru í héraði, skýrslum annarra, er lækningaleyfi hafa, svo og skýrslum annarra heilbrigðisstarfsmanna og skýrslum sjúkrahúsa og annarra heilbrigðisstofnana. Ársskýrslum fyrir liðið ár skal hann hafa lokið og skilað landlækni eigi síðar en í apríllök næsta ár. Um skil á skýrslum um skólaeftirlit gilda þó ákvæði 30. gr. reglugerðar um heilsuvernd í skólum, nr. 214/1958.

10. gr.

Landlækni er heimilt að krefja héraðslækna um fleiri skýrslur en upp eru taldar í 9. gr. þessa erindisbréfs, svo og að breyta þeim eyðublöðum, sem í notkun eru við gildistöku þess.

11. gr.

Umfram það, sem segir í þessum kafla, gilda fyrir héraðslækna, eftir því sem við eiga, ákvæði reglugerðar nr. 34/1964, um skýrslugerðir varðandi heilbrigðismál.

III. KAFLI

Um gegningarskyldu og lækningastarfsemi héraðslækna.

12. gr.

Héraðslæknir stundar almennar lækningar í héraði sínu og gegnir hverjum þeim, sem leitar hans í lækniserindum. Aðkallandi sjúkravitjunum er hann skyldur til að sinna, hvenær sem þess er leitað, hvort heldur að nóttu eða degi, nema hann sé hindraður af öðrum embættisverkum, sem eru meira aðkallandi, eða sjálfur sjúkur. Með þátttöku í læknaverði er héraðslækni þó heimilt að undanþiggja sig gegningarskyldu á nánara tilteknum tímum, þar sem fleiri lækna eru starfandi í héraði.

13. gr.

Héraðslæknum í fjölmönnum kaupstaðarhéruðum, þar sem er nægur fjöldi starfandi lækna, er heimilt, með leyfi ráðherra, að takmarka að meira eða minna leyti störf sín að almennum lækningum.

14. gr.

Héraðslækni er ekki skylt að vitja sjúklings, sem annar lækni hefur til meðferðar, nema eftir ósk þess læknis eða í brýnni nauðsyn, ef ekki næst til læknis sjúklingsins.

15. gr.

Héraðslækni er heimilt að auglýsa viðtalstíma, þó eigi styttri en 1½ klukkustund á degi hverjum, og eiga þá þeir, sem búsettir eru á sama stað og héraðslæknirinn (í sama kaupstað eða kaupsýni eða í næsta nágrenni) ekki heimtingu á afgreiðslu á lækningastofu hans utan þess tíma nema í aðkallandi nauðsyn.

Á helgidögum og almennum fridögum eiga aðkomumenn ekki heldur heimtingu á afgreiðslu á lækningastofu héraðslæknis utan hins auglýsta viðtalstíma nema í aðkallandi nauðsyn.

16. gr.

Á sama hátt er héraðslækni heimilt að auglýsa, að beðið skuli um sjúkravitjanir í nágrennið fyrir tiltekinn tíma dags, er þó sé eigi fyrr en klukkan 16 síðdegis. Nú æskja þeir, sem auglýsingin nær til, síðar á degi læknisvitjunar, og eiga þeir þá ekki heimtingu á henni fyrr en næsta dag, nema í aðkallandi nauðsyn.

17. gr.

Nú er héraðslæknis vitjað úr öðru læknishéraði en sínu héraði til konu í barnsnaud eða í annarri mjög brýnni nauðsyn, fyrir þá sök að hægara er að ná til hans

en hlutaðeigandi héraðslæknis, og er honum þá jafnskylt að vitja sjúklingsins sem héraðsbúi hans ætti í hlut.

Nú vitjar sjúklingur, búsettur utanhéraðs, héraðslæknis á lækningastofu hans eða annars staðar, þar sem hann er staddur innanhéraðs, og hefur hann þá sömu skyldu að sinna honum sem héraðsbúi hans ætti í hlut.

18. gr.

Ef tveir eða fleiri vitja héraðslæknis í senn eða annað embættisstarf kallar að á sama tíma, sem hans er vitjað, metur hann, að fengnum upplýsingum, hver nauðsyn kallar að í hverju tilfalli, og gegnir jafnan fyrst því erindinu, sem bráðastrar afgreiðslu þarfnað.

19. gr.

Héraðslæknir skal jafnan sjá til þess, að sem auðveldast sé að komast að því, hvar hann er staddur hverju sinni, fyrir þá, sem þurfa að leita hans í lækniserindum.

20. gr.

Héraðslæknir má ekki án leyfis landlæknis eða ráðherra vera fjarverandi úr héraði sínu lengur en 2 sólarhringa í senn nema í embættiserindum (sbr. 17. gr.).

21. gr.

Héraðslæknir, sem forfallast á einhvern hátt um stundarsakir, skal sjá héraðinu fyrir viðunandi lækniþjónustu á meðan, ef unnt er, en láta tilkynna landlækni forföllin ella. Alvarleg forföll héraðslæknis skal tafarlaust tilkynna landlækni.

22. gr.

Héraðslæknir hefur samráð við landlækni um það, hvenær hann tekur sér lögmætt orlof.

23. gr.

Héraðslæknir, sem óskar að víkja frá héraði sínu, án þess að um lögmætt orlof sé að ræða, skal leita samþykkis landlæknis, ef um er að ræða skemmri fjarveru en 1 mánuð, en samþykkis ráðherra, ef um lengri fjarveru er að ræða. Slíkt leyfi skal því aðeins veitt, að héraðslæknir sjái héraðinu fyrir lækniþjónustu, er landlæknir metur fullnægjandi.

IV. KAFLI

Um lyfjasölu héraðslækna.

24. gr.

Í héruðum, þar sem ekki eru sérstakar lyfjabúðir, hafa héraðslæknar á hendi lyfjasölu og sinna afgreiðslu lyfja á sama hátt og segir um aðra læknishjálp í III. kafla þessa erindisbréfs.

25. gr.

Lyfjaverð fer eftir lyfjaverðskrá, sem í gildi er á hverjum tíma.

26. gr.

Héraðslæknar, sem hafa á hendi lyfjasölu, skulu hafa til hennar viðunandi húsakynni og áhöld eftir stærð héraðsins og samkvæmt nánari fyrirmælum landlæknis.

27. gr.

Héraðslækni er skylt að hafa í lyfjabúð sinni nægar birgðir af fyrirskipuðum lyfjum og að endurnýja þær eftir þörfum, svo og nægar birgðir nauðsynlegs hjúkrunarvarnings og annarra sjúkragagna.

28. gr.

Héraðslækni er skylt að láta úti fyrirskipuð lyf einnig eftir ávísunum annarra lækna.

Nú sezt starfandi læknir að í héraði, þar sem ekki er lyfjabúð, og fer þá um afgreiðslu á lyfseðlum hans eftir samkomulagi milli hans og héraðslæknis.

29. gr.

Lyf og lyfjavarning, sem afgreiða má án læknisávísana, lætur héraðslæknir úti eftir sömu reglum, sem gilda þar um, er í hlut eiga lyfjabúðir.

30. gr.

Héraðslækni er ekki skylt að afgreiða lyf og lyfjavarning utan auglýsts viðtalstíma nema í nauðsyn.

31. gr.

Héraðslæknir má ekki fela aðstoðarmanni lyfjaafgreiðslu fyrir sig nema með samþykki landlæknis og þá innan þeirra takmarka, er landlæknir setur.

32. gr.

Þar sem eru lyfjabúðir, skulu héraðslæknar gera sér far um að fylgjast sem bezt með daglegum störfum þeirra og rekstri, og ef þeir verða þess varir, að starfsemi eða rekstri er á einhvern hátt ábótavant, skulu þeir tafarlaust gera landlækni viðvart.

V. KAFLI

Ýmis ákvæði.

33. gr.

Héraðslæknir skal hafa öll áhöld og viðunandi húsakynni til almennra læknisstarfa, allt eftir nánari fyrirmælum landlæknis.

Áhöld sín skal héraðslæknir geyma í snyrtilegum verkfæraskáp og halda þeim svo við, að þau séu jafnan í nothæfu ástandi.

34. gr.

Héraðslæknir má ekki synja sjúklingi um nauðsynlega læknishjálp, þó að greiðsla geti ekki farið fram samstundis, né heldur þó að fullnægjandi trygging fyrir greiðslu sé ekki fyrir hendi.

Héraðslæknir, sem annast lyfjasölu, má ekki skorast undan að lána til bráðabirgða lyf handa sjúklingi í brýnni nauðsyn.

Slík bráðabirgðalán eru þegar gjaldkræf.

35. gr.

Héraðslæknir lætur starfandi ljósmæðrum í héraði sínu ókeypis í té nauðsynlegar ávísanir á fyrirskipuð ljósmæðralyf.

36. gr.

Héraðslækni er heimilt á sinn kostnað og sína ábyrgð að ráða sér aðstoðarlækni um lengri eða skemmri tíma til að gegna læknisstörfum ásamt sér. Samþykki landlæknis þarf þó til þess, að slíkur aðstoðarlæknir megi gegna embættisstörfum með héraðslækni.

37. gr.

Nú er héraðslæknir fyrir ellisakir eða vanheilsu orðinn ófær til að gegna héraðslæknisstörfum á viðunandi hátt, og verður honum þá ekki heimilað að fela aðstoðarlækni að gegna embættinu, án samþykkis ráðherra, nema um stundarsakir.

38. gr.

Héraðslækni er óheimilt nema með sérstöku leyfi ráðherra að takast á hendur önnur föst, launuð störf en þau, sem við koma embættisstarfi hans.

39. gr.

Héraðslæknir má veita forstöðu eða starfa við almennt sjúkrahús við hæfi héraðs síns í samræmi við lög og reglur, er um það gilda á hverjum tíma.

40. gr.

Héraðslækni er skylt að taka við skipun um að annast þjónustu nágretta héraðs gegn hálfum launum þess héraðs.

41. gr.

Embættisstörf héraðslækna samkvæmt lögum nr. 45/1962, um breyting á lækna-skipunarlögum nr. 16/1955, teljast, auk samfelldrar gegningarskyldu í héraði, öll þau störf, sem um er fjallað í I. og II. kafla þessa erindisbréfs, að undanskilinni skoðun á skólanemendum, læknisstörfum á heilsuverndarstöðvum, svo og ónæmis-aðgerðum, sem ekki eru lögskipaðar. Fyrir embættisstörf samkvæmt þessari grein kemur ekki sérstök greiðsla.

42. gr.

Erindisbréf þetta gengur í gildi þegar í stað. Jafnframt er úr gildi numið erindisbréf héraðslækna nr. 84/1934.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 6. marz 1964.

Jóhann Hafstein.

Baldur Möller.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá um Norðmannsgjöf, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 6. marz 1964.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

um Norðmannsgjöf.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Norðmannsgjöf og er eign Háskóla Íslands. Stofnandi sjóðsins er norskur Íslandsvinur, sem styrkja vill norræna menningarsamvinnu. Hann óskar að nafns síns verði ekki getið hvorki nú né síðar. Sjóðurinn er gefinn í tilefni af 50 ára afmæli Háskóla Íslands, og skal skýrt frá gjöfinni á háskólahátíð 1961. Til sjóðsins er einnig stofnað í tilefni af þeirri ákvörðun Dana að afhenda Íslendingum handrit í Danmörku.